

Fremskridtspartiet har i dyb respekt for alle de modstandsfolk, vi også kender inden for Fremskridtspartiet, og som jeg ved der også er masser af i CD, sagt: Flyt det, fjern det. Det er en hån mod modstandsfolkene.

Men jeg tager ordet, fordi hr. Erhard Jakobsen på det nærmeste hånligt siger, at Fremskridtspartiet da ikke kan bestå af gamle modstandsfolk. Der tager hr. Erhard Jakobsen grueligt fejl, for ligesom der på den tid var nogle, der var parat til at gå imod strømmen og bekæmpe det, som de ikke stolede på, er der også i dag mange, som tør gå imod strømmen og bekæmpe det skattevælde, vi har i Danmark, og derfor er de naturligt i Fremskridtspartiet. Det er naturligt, at vi har mennesker, som tør gå imod strømmen, og derfor er det også helt naturligt, at Fremskridtspartiet har en masse modstandsfolk, og vi viser dem udpræget respekt for den kamp, de turde tage allerede fra 1940 til 1945.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Fru Annette Just får mig til at sige noget, som jeg netop bevidst lod være med at sige første gang: Jeg mindede ikke om, at Fremskridtspartiets stifter og leder gennem mange år engang i Danmarks fjernsyn sammenlignede skatte-snydere med modstandsbevægelsen. Noget mere nedværdigende kan man ikke sige, men det var jo det, fru Annette Just faktisk nu var ved at gentage: At Fremskridtspartiets kamp for at få skatterne ned skulle have noget at gøre med modstandsbevægelsen.

Man kan ikke sige noget mere nedværdigende om modstandsbevægelsen end at påstå, at de folk havde del i tankerne om, at man skulle nedbryde det demokratiske system med den skattemæssige nødvendighed, det medfører. Det er lige det stik modsatte af, hvad modstandsbevægelsen kæmpede for. Jeg benægter ikke, at der kan have været mange modstandsfolk, som i dag ville have sympatiseret med Fremskridtspartiet, men det er ikke det, det drejer sig om. Det er bare hele den ånd, at man sammenligner en kamp imod høje skatter med modstandsbevægelsens kamp. Det er at gøre nar af det hele, og det er det, jeg protesterer imod.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil godt sige direkte til hr. Erhard Jakobsen, at jeg ikke under nogen omstændigheder har sammenlignet en kamp for skattesnydere med

modstandsbevægelsen. Der er intet, der er mig længere fra hjertet end at tro, at man bare kan snyde sig til noget som helst; men at turde gå imod strømmen, at turde kæmpe for noget, man tror på, er det, jeg taler om, og det ved hr. Erhard Jakobsen også ganske udmærket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 6 (FP) stemte for, 109 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 101: Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Tilnærmelse af reklamereglerne for TV 2 til udenlandske tv-selskabers vilkår).

Af Helge Sander (V), H.P. Clausen (KF) og Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 13/12 94. Første behandling 18/1 95. Betænkning 19/4 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Helge Sander (V):

Af betænkningen fremgår det jo, at dette lovforslag desværre ikke kan vedtages, og det føler vi er dybt beklageligt i betragtning af, at vi her har et forslag, som vil fremme danske medieinteresser, men det kan åbenbart ikke engang nyde fremme i det danske Folketing.

Af betænkningen fremgår det også, at det er misvisende forhold, som ligger til grund for den forkastelse, der er udsigt til; især i SF's betænkningens bidrag forholder man sig til reklamer, som om det er noget, der alene afgøres her i Danmark. Det er det rent faktisk ikke, og det er hovedproblemet især med TV 3, hvor vi jo får en

række reklamer ind over os, der bliver sendt fra London.

Men det er jo ikke nok, som SF både i betænkningensbidraget og i den standende debat har fremført, at man blot kan forsøge at neddæmpe disse reklamer, for virkeligheden er jo, at vi har en lang, lang række andre konkurrerende stationer, som sender reklamer ind over os, og derfor mener jeg, det er ren virkelighedsflugt, når SF forsøger at argumentere mod dette forslag ved at henholde sig alene til TV 3.

SF taler også om, at der hele tiden er sket lemper i forhold til loven fra 1986. Dér må jeg sige, at det er sådan med denne lovgivning som med så mange andre lovgivninger, at der nødvendigvis må ske en vis tilpasning, for at de svarer til den virkelighed, til den verden, vi lever i.

Men overordnet synes jeg, det er dybt beklageligt, at de iøjnefaldende skævheder og den konkurrenceforvriddning, som vi oplever i øjeblikket på dette område, skal fortsætte mindst 1 år endnu. Her havde vi muligheden for at få rettet lidt op på det, men som sagt vil der nok gå mindst 1 år i betragtning af, at kulturministeren har meddelt, at der først bliver indkaldt til forhandlinger engang til oktober.

Det er forhold, som jeg synes er særdeles uheldige ikke mindst i betragtning af, at vi nok alle sammen må have en vis interesse i, at vi har et stærkt TV 2.

Man bruger også den argumentation fra kulturministerens side, at man ikke nu vil lave en lovgivning, som kan bryde ind i den efterfølgende medielovgivning i forlængelse af disse 20 berømte spørgsmål, der er stillet til alle danskere.

Dertil vil jeg bare sige, at dette lovforslag, nr. L 101, absolut kan stå for sig selv, og det er ikke tilnærmelsesvis så omfattende og har heller ikke så vidtrækkende konsekvenser som de ting, kulturministeren selv vedtog med sit lynforlig med SF i januar måned. Den argumentation mener jeg overhovedet ikke hører hjemme i relation til de beskudte ting, som dette forslag rummer, ting, som ville gøre livet lidt lettere for TV 2.

Endelig vil jeg til slut blot sige, at mange af de forslag, som ligger i nr. L 101, er forslag, som i et betydeligt omfang ligger i forlængelse af Radio- og TV-Reklamenævnets udtalelse den 1. november 1994 netop til kulturministeren. Også det er en medvirkende årsag til, at vi har utrolig vanskeligt ved at forstå, hvorfor i hvert fald

Socialdemokratiet og kulturministeren ikke kan være med til disse ting, som man selv har udtalt sig om tidligt og silde, indtil dette lovforslag blev fremsat omkring årsskiftet.

Aage Frandsen (SF):

Hr. Helge Sander har naturligvis ret i, at reklameregler for tv ikke kan ordnes i Danmark alene. Men der er altså mulighed for, at man kunne vurdere – og det er der i hvert fald nogle jurister, der har gjort, bl.a. Werlauff – at drejer det sig om selskaber, hvis konstruktion er dansk, men som sender fra udlandet, så kunne de eventuelt underkastes danske regler. Det synes vi man skal kigge på, for det er under alle omstændigheder først og fremmest et selskab som TV 3, der er en trussel for TV 2.

Lad os kigge på det og så vende tilbage til diskussionen til efteråret, for det er klart, at hvis det er umuligt at dæmpe op for reklamer, så må man kigge på det. Det fremgår også af vores slutpassus, at vi mener, diskussionen naturligt hører hjemme i den almindelige mediedebat, der kommer til efteråret, men vi vil altså ikke på forhånd afskrive os muligheden af, at de danske regler også kan gælde for enhver fjernsynsstation, der er hjemmehørende i Danmark, uanset om der sendes fra Storbritannien, hvor der gælder andre regler.

Søren Hansen (S):

Det afgørende for denne debat er, hvilket udgangspunkt man tager. Hr. Helge Sander nævnte, at udgangspunktet for dette forslag er at rette op på mulighederne for at reklamere. Det er jeg fuldstændig enig i, sådan har jeg også læst forslaget. Jeg synes, at udgangspunktet for en debat af den her karakter bør være, hvordan vi kan øge kvaliteten mest muligt, og hvordan vi kan få mest muligt ud af de ressourcer, vi til sammen lægger i de forskellige tv-stationer. Dét synes jeg bør være udgangspunktet, og det er på den baggrund, de 20 spørgsmål er blevet stillet, så vi kan finde ud af, hvordan vi med de midler, med de brikker, vi har, kan sikre den bedst mulige kvalitet. Dét bør være udgangspunktet, ikke et lille hjørne, der handler om, hvordan vi kan øge reklamemulighederne.

Kim Behnke (FP):

Umiddelbart efter, at vores lovforslag havde været til første behandling, var det interessant nok, at den første henvendelse kom fra sammenslutningen af de kommercielle lokalradioer.

De brokkede sig vældigt over, at lovforslaget ikke også omhandlede dem, så de også kunne få lov til at sende flere og mere omfattende reklamer uden så mange kodekser, som tilfældet er i dag. Efterfølgende kom så de lokale tv-stationer og sagde: Kan det virkelig være rigtigt, at I vil give TV 2 bedre reklamevilkår, mens I har glemt at tage os med?

Jeg synes, det er nødvendigt at få sagt i dag, at hverken den lokale radio eller det lokale tv er glemt, men problemet er, som de pågældende stationer vil kunne konstatere i dag, at der kun er et mindretal bestående af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Fremskridtspartiet, som er interesseret i at få lempet disse reklameregler; resten af Folketinget har deponeret deres reklamesynspunkter i disse gamle, forstokkede, puritanske holdninger om, at reklamer er noget forfærdeligt noget.

Folketinget har jo haft den diskussion mange gange, men det, der er det ulykkelige, er, at hver gang vi tager den, må vi konstatere, at angrebene – hvis jeg må bruge det udtryk – mod de danske seere altså er steget gevaldigt. Vi har hidtil haft det halvsvenske TV 3, som via England osv. sender disse reklamer til Danmark, men i den samme koncern sender man nu også både ZTV og TV6 til danske seere – igen uden nogen som helst reklamebegrænsning.

Flere og flere danskere har valgt at købe parabolmodtagere og kan derfor se alverdens fjernsynsprogrammer, hvor der ikke er tilsvarende stramme reklameregler. Det dybt ulykkelige er, at man i regeringen og den øvrige venstrefløj bilder sig ind, at man ved at have de stramme danske reklameregler er i stand til at forhindre, at folk ser disse forfærdelige reklamer. Men det eneste, man opnår, er, at man forhindrer, at TV 2, lokalradio og lokal-tv kan tjene nogle af disse mange reklamekroner. Man puffer disse penge ud over landegrænsen og lader dem havne i svenske, engelske og andre firmaers kasser. Og det er faktisk, hvad det her drejer sig om, hverken mere eller mindre.

Regeringen har så med kulturministeren i spidsen sat vand over til en såkaldt kulturdebat om hele radio-tv-området hen over sommeren, men uanset hvor meget man nærlæser ministerens 20 spørgsmål, så har ministeren kemisk rensset det for en stillingtagen til, om de reklameregler, vi har, er hensigtsmæssige. Den diskussion er der ikke lagt op, for den puritanske holdning hersker stadig væk; det er end ikke noget, man ønsker at diskutere.

Derfor kunne man fra regeringens side udvise noget politisk mod og være med til at føre dette lovforslag igennem. Forklaringen på, at regeringen ikke tør gøre det, er, at regeringen har deponeret sine synspunkter i lommen på SF, hvis synspunkter på reklameområdet er præcis de samme, som de var for 20 år siden. Det er regeringen, den danske befolkning og den danske reklameindustri problem, at en hel regering har deponeret sine stemmer hos et lille parti som SF med nogle gamle holdninger til reklamer.

Derfor må man ude omkring – i lokalradio, lokal-tv, TV 2 osv. – ruste sig med tålmodighed og afvente den store generelle debat til efteråret og så håbe på, at fornuften i mellemtiden sejrer.

Det, der bare er ærgerligt, er, at den mellem-liggende tid bliver brugt til, at ganske mange danske kroner forsvinder hen, hvor de ikke gør den gavn, som vi alle sammen ønsker, og hvor de kunne blive brugt til at producere noget dansk fjernsyn, noget kvalitet i Danmark. Det er ærgerligt, og det er et ansvar, som udelukkende regeringen må pådrage sig.

Helge Sander (V):

Hr. Søren Hansen har fuldstændig ret i, at reklamer i sig selv ikke er det mest interessante; men det er interessant, at hr. Søren Hansen på samme tid taler om kvalitet. Og her er der noget, som jeg mange gange synes Socialdemokratiet og også i dag hr. Søren Hansen misforstår, nemlig det, at kvalitet koster penge – hr. Søren Hansen nikker, og det er jeg glad for. Det er netop i erkendelsen af, at kvalitet koster penge, at vi siger, at det trods alt må være en fordel, at man får større indtægter og færre udgifter. De større indtægter får man ved at få mulighed for at sælge nogle af sine produkter og de færre udgifter ved, at man letter administrationen.

Det er lige det stik modsatte, Socialdemokratiet taler for i dag, og som det nu også sætter handling bag ved at stemme imod det forslag, som vi har fremsat. Det går nemlig ud på at give TV 2 forbedrede reklamemuligheder i lighed med de øvrige reklamebærende kanaler og færre udgifter til bl.a. kontrolfunktionerne – ikke mindst med hensyn til den tossethed, man har i dag, hvor hovedredaktionen ligger i Odense og reklameselskabet i København. Det er jo en reminiscens, som gang på gang siden 1986 har givet anledning til nogle mærkværdigheder, specielt i betragtning af, at man i dag kan tage telefonen, hvilket gør, at afstanden i princippet ikke længere har betydning.

Så skal jeg sige til hr. Aage Frandsen, at TV 3 – som hr. Kim Behnke nævnte det – bare er én af de mange konkurrenter til TV 2, i øjeblikket den største. Der er i dag over 100 kanaler, hvoraf langt de fleste er finansierede på samme måde som TV 2, og derfor bliver problemet større og større i stedet for det modsatte.

Jeg er derfor glad for hr. Aage Frandsens tilsgagn om, at han vil kigge på vilkårene og håber, at det bliver så hurtigt som overhovedet muligt. Det mener jeg er tiltrængt og meget hensigtsmæssigt over for det TV 2, som jeg håber vi alle gerne ser styrket i den meget, meget store konkurrence, som stationen er ude i på medieområdet.

H.P. Clausen (KF):

Det er tydeligt, at vi må se i øjnene, at det forslag, som vi har fremsat, ikke kan vedtages. Det skal jeg beklage af samme grunde, som et par af de andre ordførere har været inde på.

Jeg er nu alligevel glad for, at vi har fremsat det, og jeg er også glad for, at vi har fået den debat, der har været om det, for det viser jo, at der trods alt endnu er nogle ganske kraftige afstande i den mediepolitiske situation, som skal overvindes, og som jeg håber at kulturministeren vil være i stand til at overvinde i den kommende tid.

Der eksisterer stadig væk på nogle afgørende punkter en række principsynspunkter af temmelig forskellig karakter. Hvis vi skal nå til en afklaring, som kan være til gavn både for vore to store stationer, Danmarks Radio og TV 2, og for de andre muligheder, der er under udvikling, og som vi må forholde os til, så vil det være nødvendigt at bygge en bro over det gab, som faktisk meget tydeligt er blevet demonstreret ved behandlingen af dette forslag.

Jeg skal da anbefale regeringen at gøre sig sine overvejelser om, hvem det er, man vil samarbejde med, og hvem det er, man regner med at lave mediepolitik med i en større sammenhæng i den kommende tid.

Søren Hansen (S):

Hr. Helge Sander har naturligvis ret, når han hævder, at kvalitet koster penge. Det gør det, når der skal laves radio, når der skal laves fjernsyn, når der skal laves museer, når der skal laves film, og når der skal laves teater. Det er rigtigt, at kvalitet koster penge, men uden talenter og uden evne til at udnytte de ressourcer, vi allerede har lagt ned, hjælper flere penge ikke

nødvendigvis i denne sammenhæng. Det er derfor først og fremmest et spørgsmål om at udnytte talentet og også at udnytte talentet til i den debat, vi nu skal have, at finde ud af, hvad det er for nogle hovedmål, vi skal gå efter. Det var dét, jeg prøvede at bidrage en smule til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 171: Forslag til lov om udbetaling af en ekstraordinær hædersgave i anledning af 50-året for Danmarks befrielse.

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 8/2 95. Første behandling 23/2 95.
Betænkning 30/3 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 12 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.

Af Bruno Jerup (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 31/1 95. Første behandling 23/2 95.
Betænkning 30/3 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.